

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2014 r. – Eva Monard przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa T-239/14)**

(2014/C 212/46)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Eva Monard (Kessel Lo, Belgia) (przedstawiciel: R. Antonini, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Nr ref. Ares (2014) 321920 (NR SG.B.4/RH/rc-sg.dsg2.b.4 (2014) 285433), wydanej w dniu 10 lutego przez Sekretarza Generalnego na podstawie art. 4 przepisów o wykonaniu rozporządzenia (WE nr 1049/2001 w związku z wnioskiem potwierdzającym Ewy Monard o dostęp do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (GESTDEM 4641/2011);
- Nakazanie Komisji Europejskiej zapłaty kosztów tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.*

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja była zobowiązana do udzielenia dostępu do dokumentów skarżącej na podstawie art. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TFUE), art. 15 i 298 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), na podstawie podstawowego prawa dostępu do dokumentów, art. 6 ust. TUE w związku z art. 42 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r., przyjętej w dniu 12 grudnia 2007 r. (zwanej dalej „Kartą”) i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (rozporządzenie nr 1049/2001). Potwierdza to również art. 4 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 a contrario. Poprzez brak uczynienia tego oraz poprzez (nieprawidłowe) oparcie się na wyjątkach ustanowionych w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie art. 4 ust. 2 tiret drugie i trzecie rozporządzenia nr 1049/2011, Komisja błędnie zastosowała odnośne postanowienia i nadużyła władzy. Komisja nie zastosowała również w prawidłowy sposób art. 4 ust. 6 i art. 4 ust. 7, oraz nadużyła uprawnień przysługujących jej na podstawie tych przepisów.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 1 TEU, art. 15 i 298 TFUE, podstawowe prawo dostępu do dokumentów, art. 6 ust. 1 TEU w związku z art. 42 Karty oraz art. 8 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez brak niezwłocznego rozpatrzenia wniosku potwierdzającego oraz poprzez przedłużenie okresu odpowiadającego temu potwierdzającemu wnioskowi w przypadku, który nie był nadzwyczajny. W taki sposób Komisja nadużyła władzy i błędnie zastosowała odnośne przepisy poprzez niesłuszne przesunicie w czasie wydania decyzji w sprawie potwierdzającego wniosku skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2014 r. – Promarc Technics przeciwko OHIM – PIS (części drzwi)**(Sprawa T-251/14)**

(2014/C 212/47)

*Język skargi: Polski***Strony***Strona skarżąca:* Promarc Technics s.c. Tomasz Pokrywa, Rafał Naturski (Zabierzów, Polska) (przedstawiciel: J. Radłowski, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Petrycki i Sorys sp.j. (PIS) (Jasło, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji R 1464/2012-3 z dnia 29 stycznia 2014 r. wydanej przez Trzecią Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM);
- Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy wzór towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Wzór nr 1608365-0001

Właściciel wspólnotowego wzoru towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego wzoru towarowego: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Podniesiono zarzuty braku nowości i indywidualnego charakteru zarejestrowanego wspólnotowego wzoru towarowego

Decyzja Wydziału Unieważnień: Orzekła o nieważności wzoru towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddaliła odwołanie

Podniesione zarzuty: Naruszenie Artykułów 4-9 CDR.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2014 r. – Hipp przeciwko OHIM – Nestlé Nutrition (Praebiotik)

(Sprawa T-315/14)

(2014/C 212/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hipp & Co. (Sachseln, Szwajcaria (przedstawiciele: M. Kinkeldey, A. Wagner i S. Brandstätter, avocats)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Nestlé Nutrition GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawach R 1171/2012-4 et R 1326/2012-4;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „Praebiotik” dla towarów z klas 5, 29, 32 – wspólnotowy znak towarowy nr 383 919

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Nestlé Nutrition GmbH